

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2295/2003

af 23. december 2003

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1907/90 om handelsnormer for æg

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1907/90 af 26. juni 1990 om handelsnormer for æg⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 3, artikel 6, stk. 5, artikel 7, stk. 1, litra d), artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 2, artikel 20, stk. 1, og artikel 22, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2092/1991 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler⁽²⁾, særlig artikel 2,

under henvisning til Kommissionens direktiv 2002/4/EF af 30. januar 2002 om registrering af virksomheder, der holder æglæggende høner, og som er omfattet af Rådets direktiv 1999/74/EF⁽³⁾, særlig punkt 2.1 og 2.3 i bilaget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der er for nylig foretaget flere væsentlige ændringer i forordning (EØF) nr. 1907/90. Som følge af disse ændringer bør reglerne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1274/91 af 15. maj 1991 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1907/90 om handelsnormer for æg⁽⁴⁾ også tilpasses. Af klarheds- og retssikkerhedshensyn bør forordning (EØF) nr. 1274/91 ophæves og afløses af en ny forordning.

(2) Som følge af den teknologiske udvikling og forbrugernes krav bør det gøres nemmere at spore produkterne, og leveringen, afhentningen, sorteringen og pakningen af æggene bør foregå hurtigere.

(3) Nogle producenter er imidlertid i stand til at garantere, at den temperatur, som æggene opbevares ved, holdes på et sådant niveau, at der vedvarende kan dispenseres fra det generelle krav om daglig afhentning eller levering af æg, der skal mærkes med læggedatoen eller betegnelsen »Ekstra« som omhandlet i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1907/90; fristerne for afhentning og levering af æg bør derfor differentieres, og der bør fastsættes regler herfor.

⁽¹⁾ EFT L 173 af 6.7.1990, s. 5. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2052/2003 (EUT L 305 af 22.11.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 30 af 31.1.2002, s. 44.

⁽⁴⁾ EFT L 121 af 16.5.1991, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 326/2003 (EUT L 47 af 21.2.2003, s. 31).

(4) For at garantere æggenes sporbarhed samt kontrollen af deres oprindelse og produktionsmetoden bør mærkningen af hvert æg med produktionsvirksomhedens kodenummer, jf. direktiv 2002/4/EF, endvidere foretages på produktionsstedet (»på gården«) eller senest på det første pakkeri, der modtager æggene. Det bør dog være obligatorisk at mærke æggene på produktionsstedet, når æggene sendes ud af produktionslandet, medmindre der foreligger en eksklusivafale mellem producenten og pakkeriet. Det bør også fastsættes, at det er obligatorisk at identificere alle beholdere med angivelse af produktionsvirksomhedens kodenummer samt læggedato eller -periode, før de forlader produktionsstedet.

(5) For at sikre forbrugerne, at kvalitetskendetegnene for friske æg, også kaldet klasse A-æg, kan kontrolleres og kun gælder for æg af højeste kvalitet, og at visse æg kan garanteres at være »ekstra friske«, bør der fastsættes strenge normer for hver kvalitetsklasse og særligt strenge regler for afhentning og senere distribution af dem, og æggene bør sorteres og stemples med produktionsvirksomhedens kodenummer og eventuelt læggedato.

(6) Sorteringen af æg i kvalitets- og vægtklasser og mærkningen af dem bør kun foregå på virksomheder, hvis lokaler og tekniske udstyr svarer til omfanget af det arbejde, de udfører, således at æggene kan blive behandlet korrekt. For at undgå forveksling og for at lette identifikationen af ægleverancerne bør alle ægsamlere og pakkerier tildeles et særligt godkendelsesnummer på grundlag af en ensartet kode.

(7) Æg af sædvanlig handelsmæssig kvalitet, som efter deres kvalitetskendetegn ikke kan klassificeres som »friske æg«, skal betragtes som »æg af 2. kvalitet« og sorteres i overensstemmelse hermed. I praksis er disse æg hovedsagelig beregnet til at blive leveret direkte til fødevarerindustrien, herunder fødevarerindustrien, der er godkendt i henhold til Rådets direktiv 89/437/EØF af 20. juni 1989 om hygiejne- og sundhedsproblemer i forbindelse med produktion og markedsføring af ægprodukter⁽⁵⁾. Hvis

⁽⁵⁾ EFT L 212 af 22.7.1989, s. 87. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

- pakningerne med disse æg er mærket med den bestemmelse, behøver de ikke at være forsynet med det mærke, som ellers ville identificere dem som klasse B-æg. Mærkingen må heller ikke give anledning til hverken uagtsom eller forsætlig forveksling med mærkingen, der gælder for æg, som er uegnede til konsum, og som kun må leveres til virksomheder, som ikke fremstiller fødevarer.
- (8) Ud over mindst holdbar til-datoen for klasse A-æg og pakkedatoen for klasse B-æg, der obligatorisk skal anføres på ægpakninger, og sorteringsdatoen, som anvendes ved løssalg, kan der gives andre oplysninger til forbrugerne ved på æggene eller pakningerne med dem fakultativt at angive den anbefalede sidste salgsdato og/eller mindst holdbar til-datoen og/eller læggedatoen. Datoen for mindste holdbarhed bør kædes sammen med kvalitetskriterierne for æg.
- (9) For at beskytte forbrugerne mod vildledende udsagn, som ellers ville kunne blive fremsat i den svingagtige hensigt at opnå højere priser end de gældende priser for æg fra burhøns eller »standardæg«, bør der fastsættes minimumskriterier for fjerkræopdræt undtagen for økologisk opdræt som omhandlet i forordning (EØF) nr. 2092/91. Der bør også fastsættes særligt strenge regler for registrering, fortegnelser og kontrol, navnlig hvis det er fakultativt at angive læggedato, hvordan de æglæggende høner fodres, og oprindelsesområde.
- (10) I henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1907/90 skal der udarbejdes en liste over tredjelande, som frembyder tilstrækkelig garanti for ligestilling med EF-normerne for produktionsmetoder.
- (11) Pakningerne og deres indhold skal let kunne identificeres ved hjælp af banderoler og etiketter. Opmærksomheden må i særlig grad være henledt på store og små pakninger med henholdsvis industriæg og æg med betegnelsen »Ekstra«.
- (12) Pakkerne bør kunne ompakke æg, hvis pakningen er beskadiget, hvis en forhandler ønsker at sælge æg under eget navn, eller hvis æg skal ompakkes fra store pakninger til små pakninger. I disse tilfælde er det nødvendigt, at æggens oprindelse og alder kan ses af angivelserne på banderolerne, etiketterne og de små pakninger. Af disse angivelser bør det fremgå, at æggene er blevet nedklassificeret eller ompakket. På grund af den tid, der medgår til ompakning, er det vigtigt, at det forbydes at anvende betegnelsen »Ekstra« om ompakke æg.
- (13) For at sikre ensartet anvendelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1907/90, særlig bestemmelserne om kontrol, herunder de særlige ordninger, der skal iværksættes for at føre kontrol med angivelsen af læggedatoen, og bestemmelserne om angivelse af særlige produktionsformer, de æglæggende høners foder og æggens oprindelse, bør der løbende udveksles oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen.
- (14) For at det effektivt kan kontrolleres, om handelsnormerne overholdes, må der undersøges et tilstrækkeligt stort antal æg, der udtages således, at de udgør en repræsentativ prøve af det kontrollerede parti. Efter bestemmelserne om løssalg i forordning (EØF) nr. 1907/90 bør kontrolparametrene også omfatte sådant salg.
- (15) Da metoderne til sortering af æg efter kvalitet og vægt ikke er helt nøjagtige, bør der tillades visse tolerancer. Da oplagrings- og transportbetingelserne endvidere kan påvirke partiets kvalitet og vægt, bør der fastsættes forskellige tolerancer for de forskellige afsætningsled. For at lette afsætningen og kontrollen af æg, der er sorteret i kvalitets- og vægtklasser og anbragt i store pakninger, bør der fastsættes en gennemsnitlig minimumsnettovægt for hver vægtklasse.
- (16) Sorterede æg er udsat for at undergå kvalitetsforringelser under oplagring og transport. Denne risiko, herunder også risikoen for mikrobiologisk kontaminering, kan reduceres betragteligt ved, at der fastsættes strenge restriktioner for anvendelsen af visser former for emballeringsmateriale. Der bør derfor fastsættes strenge krav til såvel pakning, oplagring og transport af æg.
- (17) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ÆGAFHENTNING OG ÆGPAKKERIER

Artikel 1

Afhentning af æg

1. Æg, der skal stemples med læggedato, eller som skal markedsføres med betegnelsen »Ekstra«, leveres udelukkende af producenten til pakkerier eller afhentes hos producenten af disse virksomheder på følgende betingelser:

- a) samme dag, æggene er lagt, hvis de skal stemples med læggedato i henhold til artikel 12

- b) hver arbejdsdag, hvis æggene skal markedsføres med betegnelsen »Ekstra« i henhold til artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1907/90
- c) hver anden arbejdsdag, hvis den omgivelsestemperatur, som æggene opbevares ved på bedriften, kunstigt holdes på under 18 °C.

2. Andre æg end de i stk. 1 nævnte leveres af producenten til de virksomheder, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1907/90, eller indsamles af disse hos producenten på følgende betingelser:

- a) hver tredje arbejdsdag
- b) en gang om ugen, hvis den omgivelsestemperatur, som æggene opbevares ved på bedriften, kunstigt holdes på under 18 °C.
3. Alle ægsamlere leverer æggene til pakkerierne senest den første arbejdsdag efter modtagelsen.
4. Alle beholdere skal, før de forlader produktionsstedet, mærkes med:
- a) produktionsvirksomhedens navn, adresse og kodenummer, i det følgende benævnt »producentnummer«, jf. direktiv 2002/4/EF
- b) antal æg eller deres vægt
- c) læggedato eller -periode
- d) afsendelsesdato.

Disse oplysninger skal stå på beholderen og på ledsagedokumenterne. Pakkeriet opbevarer disse dokumenter i mindst seks måneder.

Når pakkerierne får leverancer af æg, som ikke er i beholdere, fra deres egne produktionsenheder, som ligger på samme sted, kan mærkningen foretages på pakkeriet.

ÆGPAKKERIER

Artikel 2

Pakkeriernes arbejdsopgaver

1. Pakkerierne sorterer, pakker og mærker æggene og pakningerne senest den anden arbejdsdag efter at have modtaget dem.

Første afsnit gælder dog ikke, hvis de æg, der er modtaget fra producenterne, leveres til andre pakkerier senest den første arbejdsdag efter modtagelsen.

Pakningen og mærkningen af pakningerne kan i øvrigt udsættes med yderligere tre dage, hvis æggene pakkes på et andet pakkeri end det, der har foretaget sorteringen og mærkningen. I så fald gælder artikel 1, stk. 4.

2. Hvis læggedatoen skal angives på æg, der leveres af produktionsenheder, som ligger på samme sted som pakkeriet, og disse æg ikke er anbragt i beholdere, skal æggene sorteres og pakkes på læggedatoen, eller, hvis denne ikke falder på en arbejdsdag, førstkommande arbejdsdag.

Artikel 3

Autorisationsbetingelser

1. Som ægsamlere eller pakkerier i den i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1907/90 omhandlede betydning kan kun autoriseres virksomheder og producenter, som opfylder betingelserne i stk. 2, 3 og 4 i nærværende artikel.

2. Ægsamlernes og pakkeriernes lokaler skal:

- a) være af tilstrækkelig størrelse i forhold til arbejdet, der udføres
- b) være bygget og indrettet på en sådan måde, at
- der er passende ventilation og belysning
 - de kan rengøres og desinficeres ordentligt
 - æggene er beskyttet mod store udsving i omgivelsernes temperatur
- c) være forbeholdt behandling og opbevaring af æg; en del af lokalerne kan dog anvendes til opbevaring af andre produkter, hvis der ikke derved overføres fremmed lugt til æggene.

3. Pakkeriernes tekniske udstyr skal være af en sådan beskaffenhed, at æggene behandles korrekt, og skal især omfatte:

- a) et passende gennemlysningsanlæg, der fungerer kontinuerligt, og ved hjælp af hvilket hvert enkelt ægs kvalitet kan undersøges særskilt
- b) et apparat til måling af luftblærens højde
- c) et anlæg til sortering af æggene i vægtklasser
- d) en eller flere justerede vægte til vejning af æggene
- e) udstyr til stemping af æg, hvis artikel 7 og 8 i forordning (EØF) nr. 1907/90 anvendes.

Hvis der benyttes et automatisk anlæg til gennemlysning, jf. første afsnit, litra a), og sortering i kvalitets- og vægtklasser, skal udstyret omfatte en selvstændigt virkende gennemlysningslampe. I forbindelse med automatiserede anlæg kan medlemsstatens myndigheder dispensere fra kravet om, at det til stadighed skal være betjent, såfremt der foretages kvalitetskontrol ved hjælp af stikprøver af de æg, som afsendes.

4. Lokalerne og det tekniske udstyr skal holdes i god stand og holdes rene og fri for fremmed lugt.

Artikel 4

Tildeling af autorisation

1. Ansøgninger om autorisation som ægsamler eller pakkeri indsendes til de ansvarlige myndigheder i den medlemsstat, på hvis område ægsamlerens eller pakkeriets lokaler er beliggende.

2. Myndighederne tildeler det autoriserede pakkeri et kode-nummer, der indledes med følgende karakterer:

BE	Belgien	AT	Østrig	CZ	Tjekkiet
DK	Danmark	PT	Portugal	EE	Estland
DE	Tyskland	FI	Finland	CY	Cypern
GR	Grækenland	SE	Sverige	LV	Letland
ES	Spanien	UK	Det Forenede Kongerige	LT	Litauen
FR	Frankrig			HU	Ungarn
IE	Irland			MT	Malta
IT	Italien			PL	Polen
LU	Luxembourg			SI	Slovenien
NL	Nederlandene			SK	Slovakiet

3. Kun pakkerier, der er blevet særskilt registreret, kan autoriseres til at pakke klasse A-æg med betegnelsen »Ekstra« eller til at anføre læggedatoen i henhold til artikel 12.

KAPITEL II

ÆGKLASSER

Artikel 5

Kendetegn for klasse A-æg

1. Klasse A-æg skal mindst have følgende kendetegn:

- skal og kutikula: normal, ren, ubeskadiget
- luftblære: højde ikke over 6 mm, ubevægelig; i æg, der skal markedsføres med betegnelsen »Ekstra«, må den dog højst være 4 mm
- æggehvite: klar, gennemsigtig, geleagtig konsistens, fri for fremmedlegemer af enhver art
- blomme: ved gennemlysning kun synlig som en skygge uden tydeligt omrids, ved drejning af ægget ikke væsentligt afvigende fra det centrale leje, fri for fremmedlegemer af enhver art
- kimplet: ikke synligt udviklet
- lugt: fri for fremmed lugt

2. Klasse A-æg må hverken vaskes eller på anden måde rengøres før og efter sorteringen.

I den forbindelse må »vaskede æg« som omhandlet i artikel 6, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1907/90 ikke markedsføres som klasse A-æg, selv om de opfylder kriterierne for klasse A-æg, og skal mærkes som »vaskede æg«.

3. Klasse A-æg må hverken konserveres eller køles i rum eller anlæg med en temperatur, der kunstigt er holdt under + 5°C. Æggene anses dog ikke for at være kølede, hvis de har været opbevaret ved en temperatur på under + 5°C under transport af højst 24 timers varighed eller i detailsalglokaler eller sidelokaler hertil, hvis der i de pågældende sidelokaler ikke opbevares større mængder æg, end der medgår til tre dages detailsalg i de pågældende salglokaler.

»Kølede æg« som omhandlet i artikel 6, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1907/90 må dog ikke markedsføres som klasse A-æg, selv om de opfylder kriterierne for klasse A-æg. De skal markedsføres som »kølede æg«.

Artikel 6

Klasse B-æg

Klasse B-æg er æg, der ikke opfylder kravene til klasse A-æg. De må kun leveres til fødevarer virksomheder, som er autoriseret i henhold til artikel 6 i direktiv 89/437/EØF, eller til virksomheder, som ikke fremstiller fødevarer.

Artikel 7

Sortering af klasse A-æg

1. Klasse A-æg og »vaskede æg« sorteres i følgende vægtklasser:

- XL — meget store: 73 g og derover
- L — store: 63 g og derover, men under 73 g
- M — mellemstore: 53 g og derover, men under 63 g
- S — små: under 53 g.

2. På pakningerne skal vægtklassen angives med de respektive bogstaver eller de respektive betegnelser som anført i stk. 1 eller ved en kombination af disse to angivelser, eventuelt suppleret med modsvarende vægtintervaller. Vægtintervallerne i stk. 1 må ikke underopdeles ved hjælp af forskellige farver på emballagen, symboler, varebetegnelser eller andre angivelser.

3. Hvis der anbringes klasse A-æg af forskellig størrelse i samme pakning, jf. artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1907/90, anføres den samlede nettovægt i gram og betegnelsen »Æg af forskellig størrelse« på pakningen.

4. Hvis der leveres klasse A-æg til industrien under denne betegnelse, er det ikke obligatorisk at sortere i vægtklasser, og leveringen finder sted i henhold til artikel 1, stk. 4.

KAPITEL III

MÆRKNING AF ÆG OG PAKNINGER

AFDELING 1

REGLER FOR DET INDRE MARKED

Artikel 8

Almindelige mærkningsbestemmelser

1. Angivelserne i artikel 7 og artikel 10, stk. 1, og stk. 10, litra c), i forordning (EØF) nr. 1907/90 anbringes senest på sorterings- og pakkedagen.

Producenten kan dog angive producentnummer, læggedato, hønsefoder og æggenes oprindelsesområde.

2. Æggene stemples og pakningerne mærkes klart synligt og let læseligt i henhold til artikel 7-10 i forordning (EØF) nr. 1907/90.

Stempelfarven skal være i overensstemmelse med de gældende bestemmelser om farvestoffer, der må anvendes i fødevarer.

3. Angivelserne på klasse A-æg og »vaskede æg« består af følgende:

- klasse A-mærket, som er en cirkel med en diameter på mindst 12 mm, hvori vægtklassen er angivet med det eller de i artikel 7, stk. 1, i denne forordning anførte bogstaver, som er mindst 2 mm høje
- producentnummeret, som består af koder og bogstaver, der er mindst 2 mm høje, jf. direktiv 2002/4/EF
- pakkeriets nummer med mindst 2 mm høje bogstaver og tal
- datoer bestående af de i bilag I anførte udtryk efterfulgt af dag og måned som defineret i artikel 9 i denne forordning angivet med mindst 2 mm høje bogstaver og tal.

4. Kvalitetsmærket for klasse B-æg er en cirkel med en diameter på mindst 12 mm, hvori der er anført et B, som er mindst 5 mm højt.

Dette mærke er ikke obligatorisk ved direkte leverancer af æg til fødevarerindustrien, hvis det på pakningerne tydeligt er mærket, at de er beregnet til det formål.

5. Hvis æggene leveres fra en producent til et pakkeri i en anden medlemsstat, stemples æggene med producentnummeret, før de forlader produktionsstedet. Hvis producenten og pakkeriet har indgået en eksklusiv leveringsaftale vedrørende opgaver, der udføres i underentreprise i den medlemsstat, og aftalen indebærer pligt til at overholde ovennævnte frister og mærkningsnormer, kan den medlemsstat, på hvis område produktionsstedet ligger, efter anmodning fra de erhvervsdrivende og med forudgående tilladelse fra den medlemsstat, på hvis område pakkeriet ligger, dispensere fra dette krav. I så fald sendes der en kopi af aftalen, som de erhvervsdrivende har bekræftet er i overensstemmelse med originalen, med transporten. Kontrolmyndighederne i artikel 29, stk. 2, litra e), informeres om denne dispensation.

Artikel 9

Dato for mindste holdbarhed

1. Datoen for mindste holdbarhed, jf. artikel 10, stk. 1, litra e), i forordning (EØF) nr. 1907/90, angives på pakketidspunktet i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF⁽¹⁾ og omfatter et eller flere af de udtryk, som er nævnt i bilag I, punkt 1:

Datoen angives i henhold til artikel 9, stk. 4, i direktiv 2000/13/EF efter følgende regler i nedenstående rækkefølge:

- dagen angivet med tal fra 1 til 31
- måneden angivet med tal fra 1 til 12 eller højst fire bogstaver.

2. Mindst holdbar til-datoen er den dato, frem til hvilken klasse A-æg og vaskede æg bevarer de kendetegn, der er beskrevet i artikel 5, stk. 1, hvis de er korrekt opbevaret. Den fastsættes til højst 28 dage efter lægningen. Angives læggeperioden i henhold til artikel 1, stk. 4, litra c), skal mindst holdbar til-datoen regnes fra periodens første dag.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

3. Store pakninger og også små pakninger skal, selv om sidstnævnte er anbragt i store pakninger, udvendigt være forsynet med en anbefaling til forbrugerne om at opbevare de købte æg på køl angivet med klart synlige og let læselige bogstaver.

4. Ved løssalg anbringes en anbefaling svarende til den i stk. 2 nævnte på en sådan måde, at den er klart synlig og ikke vildleder forbrugerne.

Artikel 10

Pakkedato

Den pakkedato, der omhandles i artikel 10, stk. 1, litra e), og som det er frivilligt at angive i henhold til artikel 10, stk. 2, litra c), i forordning (EØF) nr. 1907/90, omfatter et eller flere af de udtryk, som er nævnt i punkt 2 i bilag I til nærværende forordning, efterfulgt af to sæt tal eller bogstaver, jf. artikel 9, stk. 1, andet afsnit, i nærværende forordning.

Artikel 11

Anbefalet sidste salgsdato

1. Ud over mindst holdbar til-datoen og/eller pakkedatoen kan den anbefalede sidste salgsdato på pakketidspunktet angives på æggene eller pakningerne med dem eller på begge dele.

2. Den anbefalede sidste salgsdato må ikke overskride den maksimale tidsfrist på 21 dage efter lægningen som fastsat i artikel 3, stk. 1, i Rådets beslutning 94/371/EF⁽¹⁾.

For kølede æg, der sendes til detailsalg i de franske oversøiske departementer i henhold til artikel 6, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1907/90, kan den anbefalede sidste salgsdato dog sættes til 40 dage efter lægningen.

3. Angives læggeperioden i henhold til artikel 1, stk. 4, litra c), skal mindst holdbar til-datoen regnes fra periodens første dag.

4. Ved angivelsen af de datoer, der er nævnt i denne artikel, på æg og pakninger, anvendes et eller flere af de udtryk, som står i bilag I.

5. De datoer, der er nævnt i denne artikel, angives i henhold til artikel 9, stk. 1, andet afsnit.

Artikel 12

Læggedato

1. Læggedatoen kan angives på pakningerne på pakketidspunktet. I så fald skal læggedatoen også angives på æggene i pakningerne.

Stk. 2, 3 og 4 i denne artikel indeholder regler for angivelse af læggedatoen.

2. Hvis pakkerne får leverancer i beholdere, skal alle æg fra samme beholder, der skal mærkes med læggedato, sorteres og pakkes i én arbejdsgang. Læggedatoen stemples på æggene under eller umiddelbart efter sorteringen.

3. Hvis pakkerne ikke får leverancer i beholdere, men fra deres egne produktionsenheder, som er beliggende på det samme sted, skal æggene:

— stemples med læggedatoen samme dag, som de er lagt; æg, der er lagt en dag, som ikke er en arbejdsdag, stemples den førstkomende arbejdsdag med datoen for den første ikke-arbejdsdag samtidig med æg, der er lagt den første arbejdsdag eller

— sorteres og pakkes i henhold til artikel 2 eller

— leveres til andre pakkerier eller industrien på læggedatoen, eller, hvis denne ikke falder på en arbejdsdag, førstkomende arbejdsdag.

4. Hvis pakkerne også modtager æg fra eksterne producenter, hvis æg ikke skal mærkes med læggedato, skal disse æg opbevares og behandles separat.

Artikel 13

Produktionsmetoder

1. Når æg og pakninger skal mærkes med:

— de produktionsmetoder, der er nævnt i artikel 7 og artikel 10, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1907/90, må kun de betegnelser, som står i bilag II, anvendes, og dette må i alle tilfælde kun ske, hvis kravene i bilag III er opfyldt

— den økologiske produktionsmetode, som omhandles i forordning (EØF) nr. 2092/91, må kun den kode, der står i punkt 2.1 i bilaget til direktiv 2002/4/EF, og de betegnelser, som står i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2092/91, anvendes.

Betegnelserne i bilag II kan suppleres med angivelser, der henviser til de forskellige produktionsmetoders særlige kendetegn.

På æggene kan disse betegnelser føjes til producentnummeret.

⁽¹⁾ EFT L 168 af 2.7.1994, s. 34.

2. Ved løssalg og salg af pakkede æg kan det forklares, hvordan producentnummeret skal forstås, enten på beholderen eller på et særligt opslag.

3. Pakninger med æg til fødevarer virkninger, der er autoriseret i henhold til direktiv 89/437/EØF, kan mærkes med de betegnelser, som står i bilag II, hvis æggene er blevet produceret på fjerkræbedrifter, som opfylder de tilsvarende krav, jf. bilag III.

4. Stk. 1 medfører ikke nogen indskrænkning af nationale tekniske foranstaltninger, der er mere vidtgående end minimumskravene i bilag III, og som kun gælder for producenter i den pågældende medlemsstat, såfremt disse foranstaltninger er forenelige med EF-retten og i overensstemmelse med de fælles handelsnormer for æg.

Artikel 14

De æglæggende høners foder

1. Minimumskravene i bilag IV gælder ved angivelse af de æglæggende høners foder på klasse A-æg og vaskede æg og pakningerne med dem.

2. Store pakninger, der indeholder æg eller små pakninger, hvorpå det er angivet, hvordan de æglæggende høner fodres, skal være forsynet med identiske angivelser. Ved løssalg må angivelserne kun anvendes, hvis alle æg er mærket på samme måde.

3. Stk. 2 medfører ikke nogen indskrænkning af nationale tekniske foranstaltninger, der er mere vidtgående end minimumskravene i bilag IV, og som kun gælder for producenter i den pågældende medlemsstat, såfremt disse foranstaltninger er forenelige med EF-retten og i overensstemmelse med de fælles handelsnormer for æg.

Artikel 15

Æggenes oprindelse

1. Pakningerne med klasse A-æg og vaskede æg kan være mærket med æggenes oprindelse eller følgende: »Æggenes oprindelse: se kode på æg«.

2. Til angivelse af oprindelsesområde på klasse A-æg, vaskede æg eller pakninger med sådanne æg i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1907/90 kan der anvendes betegnelser og/eller symboler, som henviser til administrative områder eller andre områder, der er defineret af myndighederne i den medlemsstat, hvor æggene er produceret.

Ved løssalg må angivelserne af æggenes oprindelse kun anvendes, hvis de enkelte æg er mærket med de respektive betegnelser og/eller symboler.

3. Store pakninger, der indeholder æg eller små pakninger mærket med de i stk. 2 nævnte betegnelser og/eller symboler, forsynes med de samme betegnelser og/eller symboler.

AFDELING 2

MÆRKNING AF IMPORTEREDE ÆG

Artikel 16

Angivelser på importerede æg

1. Klasse A-æg, der importeres fra Litauen, Ungarn, Tjekkiet eller Norge, stemples i oprindelseslandet med producentnummer på samme betingelser som fastsat i artikel 8.

2. Æg, der importeres fra andre tredjelande end dem, der er nævnt i stk. 1, stemples klart synligt og let læseligt i oprindelseslandet med oprindelseslandets ISO-kode efter betegnelsen »ikke EF-normer«.

3. Pakninger med klasse A-æg, der importeres fra tredjelande, skal opfylde betingelserne i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 1907/90.

Angivelsen af mindst holdbar til-datoen og pakkedatoen, der omhandles i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 1907/90, skal omfatte et eller flere af de udtryk, der står i punkt 2 i bilag I til nærværende forordning, efterfulgt af to sæt tal eller bogstaver, jf. artikel 9, stk. 1, andet afsnit.

4. Produktionsmetoden angives på pakninger med klasse A-æg, der importeres fra Litauen, Ungarn, Tjekkiet eller Norge, på samme betingelser som fastsat for medlemsstaterne i artikel 13 i denne forordning.

På pakninger med klasse A-æg, der importeres fra andre tredjelande end de i første afsnit nævnte, angives produktionsmetoden som »produktionsmetode ukendt«.

5. For anbringelse af banderoler og etiketter på pakninger, nedklassificering og ompakning af æg gælder de samme betingelser som for medlemsstaterne, jf. kapitel IV.

KAPITEL IV

BANDEROLER, NEDKLASSIFICERING OG OMPAKNING AF ÆG

Artikel 17

Banderole og etiket for klasse A-æg

1. Den banderole og etiket for klasse A-æg og vaskede æg, der er nævnt i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 1907/90, er hvid med sort tryk, jf. artikel 10 og 15 i samme forordning.

2. Den undtagelse, der omhandles i artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1907/90, gælder ved daglig levering af under 3 600 æg pr. leverance og under 360 æg pr. køber. Pakkeriets navn, adresse og nummer samt antallet af æg, kvalitet, vægtklasser, mindst holdbar til-dato og produktionsmetode angives på ledsagedokumenterne.

Artikel 18

Banderole og etiket for æg til fødevarerindustrien

1. I pakninger med gul banderole eller gul etiket, der ikke kan genanvendes, efter at pakningen er åbnet, forhandles:

- a) æg, som omhandles i artikel 2, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 1907/90, og som ikke er sorteret i klasse A eller B
- b) klasse A-æg, som ikke mere har denne kvalitetsklassens kendetegn, men som ikke er blevet nedklassificeret
- c) klasse B-æg.

2. På de banderoler og etiketter, der er nævnt i stk. 1, angives følgende klart synligt og let læseligt:

- a) navn eller firmanavn og adresse på den virksomhed, der har afsendt æggene
- b) antallet af pakkede æg eller deres nettovægt
- c) udtrykket »ÆG TIL FØDEVAREINDUSTRIEN« med 2 cm høje sorte blokbogstaver på et eller flere af medlemsstaternes sprog.

Artikel 19

Banderole og etiket for industriæg

1. Industriæg som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1907/90 forhandles i pakninger med rød banderole eller rød etiket.

2. På den banderole og etiket, der er nævnt i stk. 1, angives følgende:

- a) navn eller firmanavn og adresse på den virksomhed, som æggene sendes til
- b) navn eller firmanavn og adresse på den virksomhed, som afsender æggene
- c) udtrykket »INDUSTRIÆG« med 2 cm høje sorte blokbogstaver og angivelsen »UEGNET TIL KONSUM« med mindst 0,8 cm høje sorte bogstaver på et eller flere af medlemsstaternes sprog.

Artikel 20

Bestemmelser for æg med betegnelsen »Ekstra«

1. Banderolen og etiketten, der er nævnt i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1907/90, trykkes eller anbringes således, at ingen af angivelserne på pakningen dækkes af den.

Betegnelsen »Ekstra« trykkes på banderolen eller etiketten med mindst 1 cm høje kursiverede bogstaver efterfulgt af ordet »indtil« og to sæt tal, jf. artikel 9, stk. 1, andet afsnit i denne forordning, til angivelse af syvendedagen efter pakningen eller niendedagen efter læggedatoen.

Hvis pakkedatoen er angivet på pakningen, kan der i stedet for angivelsen i andet afsnit stå »Ekstra indtil syvendedagen efter pakningen«.

Hvis læggedatoen er angivet på pakningen, kan der i stedet for den nævnte angivelse stå »Ekstra indtil niendedagen efter læggedatoen«.

Betegnelsen »Ekstra« kan efterfølges af ordet »friske«.

2. Kan banderolen eller etiketten, der er nævnt i stk. 1, ikke fjernes fra pakningen, skal denne trækkes tilbage fra salgsstedet senest syv dage efter pakningen eller ni dage efter læggedatoen, og æggene skal ompakkes.

3. På store pakninger, der indeholder små pakninger med betegnelsen »Ekstra« anføres med mindst 1 cm høje blokbogstaver på et eller flere af medlemsstaternes sprog »PAKNING INDEHOLDENDE SMÅ »EKSTRA«-PAKNINGER«.

Artikel 21

Ompakning

1. Bortset fra det tilfælde, der omhandles i artikel 8, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1907/90, er det kun pakkerier, der må ompakke pakkede klasse A-æg og vaskede æg i andre store eller små pakninger. Hver pakning må kun indeholde æg fra ét parti.

2. På store pakningers banderoler og etiketter anføres mindst følgende oplysninger med klart synlige og let læselige sorte typer:

- a) navn eller firmanavn og adresse på den virksomhed, der har ompakket æggene eller foranlediget dem ompakket
- b) kodenummer på det pakkeri, der har ompakket æggene
- c) kodenummer på det pakkeri, der har pakket æggene første gang, og når det drejer sig om importerede æg, oprindelsesland
- d) kvalitets- og vægtklasse

- e) antal pakkede æg
- f) den oprindelige mindst holdbar til-dato og nedenunder »ompakkede æg«
- g) produktionsmetode
- h) oplysninger om kølingen tydeligt angivet med latinske bogstaver, når det drejer sig om kølede æg, der skal leveres til de franske oversøiske departementer.

3. På små pakninger med ompakkede æg anføres de i stk. 2 omhandlede oplysninger med klart synlige og let læselige typer. Derudover kan små pakninger forsynes med det firmamærke, der anvendes af den virksomhed, som har ompakket æggene eller foranlediget dem ompakket. Betegnelsen »Ekstra« må ikke anvendes.

4. Artikel 2 og artikel 8, stk. 1, finder anvendelse.

Artikel 22

Nedklassificering

1. Æg, der er nedklassificeret efter artikel 8, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1907/90, kan forhandles i den emballage, som de var pakket i før nedklassificeringen. Bliver de ompakket, må hver pakning kun indeholde æg fra ét parti.
2. På store pakningers gule eller røde banderoler og etiketter anføres med klart synlige og let læselige sorte typer mindst de oplysninger, der er nævnt i artikel 18 eller 19 samt navn eller firmanavn og adresse på den virksomhed, der har nedklassificeret æggene eller foranlediget dem nedklassificeret.
3. På små pakninger, der indeholder nedklassificerede æg, tildækkes de angivelser, der ikke længere er korrekte. Derudover kan små pakninger forsynes med det firmamærke, der anvendes af den virksomhed som har nedklassificeret æggene eller foranlediget dem nedklassificeret.

Artikel 23

Genanvendelse af pakninger i forbindelse med nedklassificering

1. Hvis den oprindelige emballage anvendes ved nedklassificeringen og ompakningen, anses den for genanvendt efter artikel 36, stk. 2.
2. Angivelserne på banderolerne og etiketterne på store pakninger, som genanvendes i henhold til artikel 36, stk. 2, dækkes fuldstændigt af nye banderoler eller nye etiketter eller gøres ulæselige på anden måde.
3. Store pakninger kan være forsynet med en eller flere af de angivelser, der er anført på de banderoler eller etiketter, som de lukkes med. Derudover kan store pakninger forsynes med det firmamærke, der anvendes af den virksomhed, som har ompakket æggene eller foranlediget dem ompakket.

KAPITEL V

KONTROL AF VIRKSOMHEDER

Artikel 24

Kontrol af virksomheder

1. Producenter, pakkerier, ægsamlere, engrosvirksomheder og, hvis artikel 14 finder anvendelse, også fabrikanter, der fremstiller foder til æglæggende høner, og foderleverandører kontrolleres mindst én gang om året for, om normerne overholdes.

2. Produktionsenheder og pakkerier, der foretager den mærkning, som er nævnt i artikel 12, kontrolleres mindst en gang hver anden måned.

3. Kontrollen med angivelser af læggedato, angivelser af, hvordan de æglæggende høner fodres, og oprindelsesområde, jf. artikel 12, 14 og 15, kan uddelegeres til instanser, der udpeges af medlemsstaterne, og som har den nødvendige uafhængighed i forhold til de pågældende producenter og opfylder kriterierne i den gældende europæiske standard nr. EN/45011.

Disse instanser skal have licens og skal overvåges af den pågældende medlemsstats myndigheder.

Instansernes kontrolomkostninger skal afholdes af de erhvervsdrivende, som anvender ovennævnte angivelser.

KAPITEL VI

FORTEGNELSER

Artikel 25

Fortegnelser, som producenterne skal føre

1. Producenterne skal føre løbende fortegnelser over:
 - a) oplysninger om produktionsmetoder med angivelse for hver produktionsmetode af:
 - indsættelsesdatoen, alderen ved indsættelse og antallet af æglæggende høner
 - antallet af udsatte æglæggende høner og datoen herfor
 - den daglige ægproduktion
 - det daglige antal æg eller deres vægt, som sælges i henhold til artikel 2, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1907/90 eller leveres på anden måde, og i sidstnævnte tilfælde
 - navn og adresse på køberne og virksomhedens nummer.

b) oplysninger om, hvordan de æglæggende høner fodres, hvis det på klasse A-æg og pakningerne med dem står, hvordan de æglæggende høner fodres, herunder:

- fodermængde og -type, som leveres og/eller blandes på stedet
- leveringsdatoen
- fabrikantens eller leverandørens navn
- antallet af æglæggende høner og deres alder samt antallet af æg, der produceres og leveres
- afsendelsesdatoen
- navn og adresse på køberne og virksomhedens nummer.

2. Er læggedatoen angivet, registreres oplysningerne i stk. 1, litra a), separat.

Hvis der på samme virksomhed anvendes forskellige produktionsmetoder, opdeles oplysningerne i stk. 1, litra a) og b), efter hus, jf. direktiv 2002/4/EF.

3. Producenterne opbevarer de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, litra a) og b), i mindst seks måneder efter nedlæggelsen af deres virksomhed eller slagtingen af besætningen.

Artikel 26

Fortegnelser, som pakkerierne skal føre

1. Pakkerierne skal for hver produktionsmetode dagligt føre separate fortegnelser over:

- a) de mængder æg, de modtager fra hver producent med angivelse af navn, adresse og producentnummer, læggedato eller -periode
- b) de mængder usorterede æg, der er leveret til andre pakkerier, med angivelse af disse pakkeriers kodenummer og læggedato eller -periode
- c) sorteringen af æggene i kvalitets- og vægtklasser
- d) de mængder sorterede æg, der er modtaget fra andre pakkerier, med angivelse af disse pakkeriers kodenummer, mindst holdbar til-datoen og sælgernes identitet
- e) antallet og/eller mængden (vægten) af æg, der er leveret, opdelt på vægtklasser, pakkedatoen og mindst holdbar til-datoen, opdelt efter køber med angivelse af dennes navn og adresse.

Pakkerierne ajourfører fortegnelsen over den faktiske beholdning hver uge.

2. Hvis de æglæggende høners foder, læggedatoen og/eller oprindelsesområdet er angivet på klasse A-æg og vaskede æg og pakningerne med dem, skal de pakkerier, som gør brug af sådanne angivelser, føre separate fortegnelser i henhold til stk. 1, første afsnit.

3. I stedet for at føre salgs- eller leveringsfortegnelser kan de samle fakturaer eller følgesedler og anføre de i stk. 1, første afsnit, omhandlede angivelser herpå. Fortegnelserne og papirerne skal opbevares i mindst seks måneder.

Artikel 27

Fortegnelser, som andre erhvervsdrivende skal føre

1. Ægsamlere og engroshandlere skal for de æg, der er nævnt i artikel 13, 14 og 15, opbevare fortegnelser over køb og salg samt lagre i mindst seks måneder.

Ægsamlere skal for disse æg kunne dokumentere:

- a) afhentningsdatoer og afhentede mængder
- b) producenternes navn, adresse og kodenummer
- c) datoer for levering til de respektive pakkerier og leverede mængder.

Grossister (inkl. videreforhandlere, der ikke håndterer æggene fysisk) skal for disse æg kunne dokumentere:

- a) købte og solgte mængder og datoer for køb og salg
- b) navn og adresse på leverandører og købere.

Endvidere skal grossister, der håndterer æggene fysisk, føre en ugefortegnelse over de faktiske beholdninger.

Ægsamlere og grossister kan i stedet for at føre købs- og salgsfortegnelser samle fakturaer eller følgesedler for disse æg og anføre de i artikel 13, 14 og 15 omhandlede oplysninger herpå.

2. Foderfabrikanter og -leverandører fører regnskab over deres leverancer til de producenter, der omhandles i artikel 25, stk. 1, litra b), med angivelse af, hvordan foderet er sammensat.

De opbevarer dette regnskab i mindst seks måneder efter levering.

3. Alle de fortegnelser og regnskaber, der er nævnt i artikel 25 og 26 og i denne artikel, stilles til rådighed for myndighederne, når som helst det forlanges.

KAPITEL VII

FORTROLIGHED OG MEDDELELSE AF OPLYSNINGER

Artikel 28

Fortrolighed

1. Medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de oplysninger, som er givet i henhold til 12, 13, 14 og 15, forbliver fortrolige for så vidt angår fysiske personer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽¹⁾.

2. Oplysningerne i fortegnelserne og regnskaberne må kun bruges med henblik på anvendelsen af denne forordning.

Artikel 29

Meddelelse, indhentning og udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne meddeler hvert år inden den 1. april elektronisk Kommissionen det gennemsnitlige antal æglæggende høner, der findes⁽²⁾ på bedrifterne, opdelt efter driftsmetode.

2. Medlemsstaterne giver inden den 1. juli 2004 elektronisk Kommissionen meddelelse om gennemførelsesforanstaltningerne til denne forordning, herunder:

- en liste over de produktionssteder, der er registreret i henhold til direktiv 2002/4/EF, med angivelse af navn, adresse og kodenummer på hvert enkelt.
- en liste over pakkerier, der er autoriseret i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1907/90 og artikel 4, stk. 2 og 3, i nærværende forordning med angivelse af navn, adresse og kodenummer på hvert enkelt
- kontrolmetoder, der er anvendt i forbindelse med artikel 12, 13, 14, 15 og 16 i denne forordning
- de nationale tekniske foranstaltninger, der er anvendt i forbindelse med artikel 13, stk. 4, og artikel 14, stk. 3, i denne forordning
- en liste over de myndigheder, der er ansvarlige for at føre kontrol i henhold til denne forordning, med angivelse af deres navn, adresse og andre relevante oplysninger
- navn og adresse på og andre relevante oplysninger om de myndigheder, der er ansvarlige for at udveksle oplysninger i henhold til denne forordning.

3. Fra den 1. juli 2005 indsamler Kommissionen de oplysninger, der er nævnt i stk. 1 og 2, og stiller dem til rådighed for medlemsstaterne. Indtil den dato sender medlemsstaterne deres egne oplysninger til de øvrige medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Det gennemsnitlige antal æglæggende høner = (antallet af indsatte høner × æglægningsuger): 52.

Ændres de lister, kontrolmetoder og tekniske foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, underrettes Kommissionen elektronisk herom ved begyndelsen af hvert kalenderår.

4. Kontrollen i medlemsstaterne drøftes regelmæssigt efter proceduren i artikel 18 i Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75⁽³⁾.

5. Medlemsstaterne skal til enhver tid efter anmodning fra Kommissionen give alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, litra d), er forenelige med EF-retten og i overensstemmelse med de fælles handelsnormer for æg.

Artikel 30

Meddelelse om nedklassificering

Medlemsstater, på hvis område der nedklassificeres et parti æg fra en anden medlemsstat, sørger for, at denne medlemsstats myndigheder, der er nævnt i artikel 29, stk. 2, litra f), får meddelelse om beslutningen om nedklassificering inden for tre arbejdsdage.

KAPITEL VIII

KONTROL AF ÆG

Artikel 31

Stikprøvekontrol

1. Artikel 19, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1907/90 må kun anvendes, hvis kontrollen er ført i overensstemmelse med stk. 2 til 5 i nærværende artikel.

2. Hvis æggene er pakket i store pakninger, der ikke indeholder små pakninger, udtages mindst følgende antal æg til prøve:

Antal æg i partiet	Antal æg, der skal kontrolleres	
	% af partiet	Minimumsantal
indtil 180	100	—
fra 181 til 1 800	15	180
fra 1 801 til 3 600	10	270
fra 3 601 til 10 800	5	360
fra 10 801 til 18 000	4	540
fra 18 001 til 36 000	3	720
fra 36 001 til 360 000	1,5	1 080
over 360 000	0,5	5 400

⁽³⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49.

3. Hvis æggene er pakket i små pakninger, uanset om de er anbragt i store pakninger, udtages mindst følgende antal små pakninger og æg til prøve:

Antal æg i partiet	Små pakninger, der skal kontrolleres (%)	Æg, der skal kontrolleres pr. kontrolleret pakning (%)
indtil 180	100	100
fra 181 til 1 800	15	100
fra 1 801 til 3 600	10	100
fra 3 601 til 10 800	5	100
fra 10 801 til 18 000	4	100
fra 18 001 til 36 000	3	100
fra 36 001 til 360 000	1,5	100
over 360 000	0,5	100

4. Af partier på indtil 18 000 æg udtages de æg, der skal kontrolleres, af mindst 20 % af de store pakninger.

Af partier på over 18 000 æg udtages de æg, der skal kontrolleres, af mindst 10 % af de store pakninger, dog mindst af ti store pakninger.

5. For så vidt angår æg, der ikke er pakket, og som er udstillet med henblik på salg eller udbydes til salg i detailhandelen, udtages 100 % af indtil 180 æg til prøve og for større mængders vedkommende 15 %, dog mindst 180 æg.

Artikel 32

Kontrolbanderole

1. Efter hver kontrol og i givet fald efter at partiet er bragt i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 1907/90, kan kontrolløren efter anmodning fra partiets ejer på pakningen anbringe en banderole med et officielt mærke og følgende angivelser:

a) »Kontrolleret den [dato] [sted]«

b) Kontrollørens identitet.

2. Kontrolbanderolen skal være hvid med rødt tryk. Hvis pakningen var lukket før kontrollen, lukkes den på ny ved hjælp af kontrolbanderolen, der i givet fald kan anbringes på den oprindelige banderole eller den oprindelige etiket.

3. Efter kontrol af små pakninger med betegnelsen »Ekstra« forsynes kontrolbanderolen med de i stk. 1 nævnte angivelser og ordet »Ekstra« med 1 cm høje kursiverede bogstaver.

Artikel 33

Kvalitetstolerancer

1. Ved kontrollen af et parti klasse A-æg og vaskede æg tillades følgende tolerancer:

a) på pakkeriet lige før afsendelsen: 5 % æg med kvalitetsmangler

b) i andre handelsled: 7 % æg med kvalitetsmangler

Der tillades dog ingen tolerance med hensyn til luftblærens højde ved kontrol i forbindelse med pakning eller import af æg, der forhandles med betegnelsen »Ekstra«.

2. Hvis det kontrollerede parti er på under 180 æg, fordobles de i stk. 1 nævnte procentdele.

Artikel 34

Vægttolerancer

Bortset fra det tilfælde, der omhandles i artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1907/90, tillades der ved kontrol af et parti klasse A-æg eller vaskede æg en tolerance med hensyn til æggens stykvægt. Et sådant parti må højst indeholde 10 % æg i vægtklasser umiddelbart over eller under den, der står på pakningen, men højst 5 % i den nærmeste lavere vægtklasse.

Hvis det kontrollerede parti er på under 180 æg, fordobles ovennævnte procentdel.

KAPITEL IX

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFDELING 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM PAKNINGER OG OPBEVARING AF ÆG

Artikel 35

Store pakningers minimumsnettovægt

Store pakninger med klasse A-æg og vaskede æg, der er sorteret i vægtklasser, skal mindst have følgende nettovægt:

— XL — meget store: 7,3 kg/100 æg

— L — store: 6,4 kg/100 æg

— M — mellemstore: 5,4 kg/100 æg

— S — små: 4,5 kg/100 æg

Artikel 36

Pakningernes kvalitet

1. Pakningerne, herunder den indre emballage, skal være stødsikre, tørre, rene og i god stand og være fremstillet af materialer, som beskytter æggene mod fremmed lugt og mod faren for kvalitetsforringelse.
2. Store pakninger, herunder den indre emballage, som benyttes til transport og forsendelse af æg, må kun genanvendes, hvis de er som nye og opfylder de tekniske og hygiejnemæssige krav i stk. 1. Genanvendte store pakninger må ikke være forsynet med nogen tidligere mærkning, som vil kunne give anledning til forveksling.
3. Små pakninger må ikke genanvendes.

Artikel 37

Opbevarings- og transportbetingelser

1. Under opbevaringen hos producenten og under transporten fra producenten til ægsamlere eller pakkeriet holdes æggene ved en sådan temperatur, at der sikres optimal bevarelse af deres kvalitet.
2. Æggene skal opbevares i rene og tørre lokaler, der er fri for fremmed lugt.
3. Æggene skal under transport og opbevaring holdes rene, tørre og fri for fremmed lugt og beskyttes effektivt mod stød, lyspåvirkning og for store temperaturudsving.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2003.

AFDELING 2

OPHÆVELSE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

Artikel 38

Ophævelse

Forordning (EØF) nr. 1274/91 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag V.

Artikel 39

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2004. Artikel 4, stk. 2, anvendes dog fra den 1. maj 2004, når det gælder koderne CZ, EE, CY, LV, LT, HU, MT, PL, SI og SK, på betingelse af at tiltrædelsestraktaten ratificeres.

De kodenre, som pakkerier, der er autoriseret før den 31. december 2003, har fået tildelt, kan dog fortsat anvendes indtil den 31. december 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

1. **Mindst holdbar til-dato:**

på æggene	på pakningerne
cons. pref.	Consumase preferentemente antes del ...
Mindst holdbar til eller M.H.	Mindst holdbar til ...
Mind. Haltbar	Mindestens haltbar bis ...
Ανάλωση πριν από	Ανάλωση κατά προτίμηση πριν από ...
Best before eller B.B. (!)	Best before ...
à cons. de préf. av. eller DCR (!)	À consommer de préférence avant le ...
entro	da consumarsi preferibilmente entro ...
Tenm. houdb. tot eller THT (!)	Tenminste houdbaar tot ...
Cons. pref	A consumir de preferência antes de ...
parasta ennen	parasta ennen ...
bäst före	Bäst före ...

(!) Anvendes forkortelserne DVR eller DCR, skal de anføres på pakningen på en sådan måde, at det er tydeligt, hvad de betyder.

2. **Pakkedato:**

på æggene	på pakningerne
emb.	Embalado el: ...
Pakket	Pakket den: ...
Verp.	Verpackt am: ...
Συσκευασία	Ημερομηνία συσκευασίας: ...
Packed eller pkd	Packing date: ...
Emb. le	Emballé le: ...
Imb.	Data d'imballaggio: ...
Verp.	Verpakt op: ...
Emb.	Embalado em: ...
Pakattu	Pakattu: ...
förp. Den	Förpackat den: ...

3. **Anbefalet sidste salgsdato:**

vender antes
 Sidste salgsdato
 Verkauf bis
 Πώληση
 Sell by
 à vend. préf. av. eller DVR (!)
 racc.
 Uiterste verkoopdatum eller Uit. verk. dat
 Vend. de pref. antes de
 viimeinen myyntipäivä
 sista försäljningsdag

(!) Anvendes forkortelserne DVR eller DCR, skal de anføres på pakningen på en sådan måde, at det er tydeligt, hvad de betyder.

4. Læggedato:

Puesta

Læggedato

Gelegt am

Ἔθετα

Laid

Pondu le

Dep.

Gelegd op

Postura

munintapäivä

värpta den

BILAG II

Udtryk som omhandlet i artikel 13 til angivelse af ægproduktionsmetode a) på pakninger; b) på æg

Kode		1	2	3
ES	a)	Huevos de gallinas camperas	Huevos de gallinas criadas en el suelo	Huevos de gallinas criadas en jaulas
	b)	Camperas	Suelo	Jaula
DA	a)	Frilandsæg	Skrabeæg	Buræg
	b)	Frilandsæg	Skrabeæg	Buræg
DE	a)	Eier aus Freilandhaltung	Eier aus Bodenhaltung	Eier aus Käfighaltung
	b)	Freiland	Boden	Käfig
EN	a)	Free range eggs	Barn eggs	Eggs from caged hens
	b)	Free range o F/range	Barn	Cage
FR	a)	Œufs de poules élevées en plein air	Œufs de poules élevées au sol	Œufs de poules élevées en cage
	b)	Plein air	Sol	Cage
GR	α)	Αυγά ελεύθερης βοσκής	Αυγά αχυρώνα	Αυγά κλωβοστοιχίας
	β)	Ελεύθερης βοσκής	Αχυρώνα	Κλωβοστοιχία
IT	a)	Uova da allevamento all'aperto	Uova da allevamento a terra	Uova da allevamento in gabbie
	b)	Aperto	A terra	Gabbia
NL	a)	Eieren van hennen met vrije uitloop	Scharreleieren	Kooieieren
	b)	Vrije uitloop	Scharrel	Kooi
PT	a)	Ovos de galinhas criadas ao ar livre	Ovos de galinhas criadas no solo	Ovos de galinhas criadas em gaiolas
	b)	Ar livre	Solo	Gaiola
FIN	a)	Ulkokanojen munia	Lattiakanojen munia	Häkkikanojen munia
	b)	Ulkokanan	Lattiakanan	Häkkikanan
SV	a)	Ägg från utehöns	Ägg från frigående höns inomhus	Ägg från burhöns
	b)	Frigående (alt. Frig.) ute	Frigående (alt. Frig.) inne	Burägg

BILAG III

Minimumskrav, som bedrifter skal opfylde i forbindelse med de forskellige ægproduktionsmetoder

1. a) »Frilandsæg« skal være produceret på bedrifter, der mindst opfylder betingelserne i artikel 4 i Rådets direktiv 1999/74/EF ⁽¹⁾, med virkning fra de datoer, der er nævnt i den artikel, og hvor
 - hønsene til stadighed har adgang til et udendørs areal om dagen, medmindre veterinærmyndighederne har indført midlertidige restriktioner
 - de udendørsarealer, som hønsene har adgang til, i overvejende grad er dækket af vegetation og ikke anvendes til andre formål end til frugtdyrkning, skovbrug eller græsning, hvis myndighederne tillader det sidstnævnte
 - udendørsarealerne mindst skal opfylde betingelserne i artikel 4, stk. 1, nr. 3, litra b), nr. ii), i Rådets direktiv 1999/74/EF, idet belægningsstæthed ikke på noget tidspunkt må overstige 2 500 høns pr. hektar areal, hønsene har adgang til, eller en høne pr. 4 m²; hvis hver høne har adgang til mindst 10 m², og der praktiseres rotation og hønsene har fri adgang til alle arealer i hele besætningens levetid, skal der på hvert udendørsareal til enhver tid være afsat mindst 2,5 m² pr. høne
 - udendørsarealerne må ikke strække sig ud over en radius på 150 m fra bygningens nærmeste udgangsåbning; der tillades dog en radius på op til 350 m fra bygningens nærmeste udgangsåbning, hvis der findes tilstrækkeligt mange steder, hvor hønsene kan søge ly og drikke- og vandtrug som omhandlet i nævnte bestemmelse jævnt fordelt over hele udendørsarealet med mindst fire steder med ly pr. hektar.
- b) »Skrabeæg« skal være produceret på bedrifter, der mindst opfylder betingelserne i artikel 4 i direktiv 1999/74/EF med virkning fra de datoer, der er nævnt i den artikel.
- c) »Buræg« skal være produceret på bedrifter, der mindst opfylder:
 - betingelserne i artikel 5 i direktiv 1999/74/EF indtil den 31. december 2011 eller
 - betingelserne i artikel 6 i direktiv 1999/74/EF.
2. Indtil de datoer, der er nævnt i artikel 4 i direktiv 1999/74/EF, jf. punkt 1, litra a) og b), gælder de minimumsbetingelser i litra c) og d) i bilag II til forordning (EØF) nr. 1274/91, som gælder, før Kommissionens forordning (EF) nr. 1651/2001 ⁽²⁾ trådte i kraft, fortsat, hvis andre end nyopførte eller ombyggede produktionssystemer endnu ikke er blevet bragt i overensstemmelse med denne artikel.
3. Medlemsstaterne kan tillade dispensationer for virksomheder med under 350 æglæggende høner eller rugeægproducerende høner i forbindelse med punkt 1, litra a) og b), vedrørende forpligtelser nævnt i artikel 4, stk. 1, nr. 1, litra d), andet punktum, nr. 2 og nr. 3, litra a), nr. i), og litra b), nr. i), i direktiv 1999/74/EF.

⁽¹⁾ EFT L 203 af 3.8.1999, s. 53.

⁽²⁾ EFT L 220 af 15.8.2001, s. 24.

BILAG IV

Minimumskrav i forbindelse med angivelse af, hvordan læggehøner fodres

Korn må kun nævnes som bestanddel i foderet, hvis der er mindst 60 vægtprocent korn i den pågældende foderblanding, heraf højst 15 % biprodukter af korn.

Henvises der til en særlig kornart, skal denne udgøre mindst 30 % af foderblandingen, hvis der kun nævnes én kornart, og mindst 5 %, hvis der nævnes flere kornarter.

BILAG V

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 1274/91	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 37, stk. 1
Artikel 3	Artikel 3, stk. 4, litra a)
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 8
Artikel 10	Artikel 8
Artikel 11	Artikel 8
Artikel 12, stk. 1, 2 og 3	—
Artikel 12, stk. 4, første led	Artikel 17, stk. 2
Artikel 13	—
Artikel 14	Artikel 9
Artikel 15	Artikel 10
Artikel 16	Artikel 11
Artikel 17	Artikel 12
Artikel 18	Artikel 13
Artikel 18a	Artikel 28
Artikel 18b	—
Artikel 18c	Artikel 14
Artikel 19	Artikel 15
Artikel 20	Artikel 29
Artikel 21	Artikel 17
Artikel 22	Artikel 18
Artikel 23	Artikel 19
Artikel 24	Artikel 20
Artikel 25	Artikel 22
Artikel 26	Artikel 21
Artikel 27	Artikel 23
Artikel 28	—
Artikel 29	Artikel 31
Artikel 30	Artikel 32
Artikel 31	Artikel 33
Artikel 32	Artikel 34
Artikel 33	Artikel 35
Artikel 34	Artikel 30
Artikel 35	Artikel 29, stk. 2
Artikel 36	Artikel 38
Artikel 37	Artikel 39
Artikel 38	—
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag III
Bilag IV	Bilag IV